

Broeck N° 100 te TONGEREN tot den
OPBARAREN VERKOOP TER MEESTBIEDERS

STAD TONGEREN
EN SCHEER
KOFFIEHUIS
Stenig voor allen handel of bedrijf,
met aanhoorigheden, tuin en inwaart,
groot volgens meting 3 aren 43 centia-
ren, gelegen op het Broeck N° 100,
gekadastrerd sectie A N° 100
777 h en 577 m/deel; reinheids
M. Konings Houbrix, den Hasselstee-
nweg en volgend lot; hebbende
eene gevelbreedte tegen den steenweg
van 13 m. 70 cm. en van achter 5 m.
50 cm.

LOT II. ERNS SCHEER
BOUWPLAATS
gelegen neffens voorschreven buisgoed
en volgend lot, groot volgens meting
3 aren 50 centiares;
LOT III. ERNS SCHEER
BOUWPLAATS
gelegen neffens voorschreven lot en M.
Georges Digneffe, volgend meting 3
aren 48 centiares;
Beide loten hebben eene gevelbreedte
tegen den steenweg van 6 m. 50 en van
achter 3 m.
Ingenottering deser loten binnen
kort.

Zij Runnen naar verlangen der lief-
hebbers in een, twee of drie massas
opgeroepen worden.
Los en vrij van lasten.
Voor inlichtingen en het plan der
verdeling in loten te bezichtigen, zich
wenden, ten kantore van bovengenoem-
den Notaris NEVEN.

To Koop of te Huur
SCHOON
COMMERCIEEL HUIS
gelegen « Pleinstraat N° 6 » vroe-
ger bewoond door M. Denis HOUBART-
WILLEMS.
Voor inlichtingen zich te wenden ten
kantore van Mter Paul NEVEN.

Uit ter hand te koop
STAD TONGEREN.
79 allerschoonste BOUWPLAATSEN
waarvan:
53 gelegen in de Kogelstraat, tegen den
Kruissteenweg;
6 gelegen op de Kastanjewal.
28 gelegen op den Maastrichtersteenweg
25 gelegen in de Bloerstraat, rechtover
de nieuwe Kazernes;

HUIS met stal, welde & bouwland,
groot 46 aren 60 ca. (11) Op den Lul-
kersteenweg, N° 156, bewoond door M.
Mawet-Vranken.
Voor inlichtingen zich wenden ten
kantore van Mter Paul NEVEN.

TE KOOP of TE HUUR
STAD TONGEREN
Schoon Huis met grooten Tuin
groot te samen 12 aren 80 centiares
gelegen Kierenstraat, N° 18,
thans bewoond door M. Ber-
trand, Vrederechter. Door zijne ligging
in desen eigendom best geschikt voor
geneesheer, rechter, advocaat, enz.
Ingenottering binnen kort.
Voor voorwaarden en bezichtigen
zich wenden ten bureale van den Notar-
is Paul NEVEN.

MENGEWERK VAN « DE POSTRIJDER »

DE ROMAN VAN EEN DOKTER

Dit het Engelsch van
L. G. MOBERLY.

— Wil Sylvia weg om werk te zoeken?
vroeg Eva. Maar wat reden geeft ze daar-
voor?
— Ze geeft absolute geen reden, die ook
naar ik het minst wettig of ik of steek-
houdend is, was het antwoord. Ik ben juist
bij u gekomen in de hoop dat ge mij op-
heldering kunt geven, want eerlijk gezegd,
ik begrijp niets meer van Sylvia. Sinds
haar terugkomst geeft ze mij een indruk
van rusteloosheid. Men zou zeggen dat ze
hier of daar over aan het tobben is.
— Mischien voelt ze zich nog een beetje
onwennig, opperde Eva.
— Dat heb ik ook al gedacht, maar ik
geloof toch dat het d'eer z'it. Bovendien is
ze nu toch al weer lang genoeg thuis om
over een eventueel gevoel van onwennig-
heid heen te zijn. Maar in plaats van dat
het minder wordt, neemt haar rusteloos-
heid toe. Ze is niet meer te gek, ze is
om aan te nemen, ook ik zeggen dat zij
het met mij niet meer vinden kan.
Maar dat is in één woord bemottelijk.
— hij lachte grinnig — het is dat Sylvia
het met mij niet meer zou kunnen
vinden! We zijn altijd zulke dikke vreem-
den geweest, we hebben elkaar altijd zoo
veel komen be'gropen!
— Meent ge werkelijk dat haar opwel-
ding en van huis te gaan, een gevolg zou
kunnen zijn van het feit dat ze minder op-
veld is dan vroeger? Hebt ge dan

Stude van Mter LÉON VAN OMMELINGEN,
notaris te Tongeren, Friedriksstraat, 9

Uit ter hand te Koop
STAD TONGEREN:
10) Gedeelte HUIS,
gelegen in de « Munstraat » hebbende
eene gevelbreedte van 6 m. 25 en eene
oppervlakte van 230 Ms, 40 en kunnen-
de met geringe kosten veranderd wor-
den in handels- of burgerhuis.
2) Een soboone Bouwplaats,
voorzien van kelders en ruime schuil-
plaatsen, gelegen in de Munstraat heb-
bende eene gevelbreedte van 6 m. 80
en eene oppervlakte van 55 Ms, 50.
3) Een Werkmanshuis,
gelegen ter plaats genaamd « Gasthuis-
veldje » (Sacramentstraat, N° 84),
groot 76 centiares, gekadastrerd sec-
tie A nummer 383 k/s.
4) Een schoone Handelshuis
met magazijn, gelegen « op de Plein-
den hoek vermdende van de St. Janstraat
en de Mamberstraat en dienstig voor
alle klein- en groothandel.
Voorverders inlichtingen wende men
zich ter studie van notaris VAN OR-
MELINGEN te Tongeren.

VERKOOPINGEN
en andere, en vorders
ALLE drukwerken, —
wendt U in volle ver-
trouwen tot de van ons
gekende drukkerij

COLLÉE, N. M.
STKENDERPOORT,
TEL. 12 TONGEREN

Raffinerie Tirlemontoise

Tienen

EISCHT de geraffineerde suiker in dozen van 1 kgr.

Voor Boeren en Landbouwers.

Storkarren van alle soort — Wielen met velgen van 6-7-8-9-10-11-12 cm.
geschikt voor Storkarren, Triebal, Berntonnes, Wagons, Camions, Gallots. — Duitsche
Wielen — Voorstel voor wagen — Camions en Karren van alle soort — Kortelbak
Platbak — Aras — Resorts — Dragberren — Dubbi Dieselboomen — Landow —
Zwagels (voor rijtuigen) — Dieselboomen — Ruiven — Eshakken voor paarden —
Grics — Bakken voor ijeren Storkarren van af 250 fr. — Klankhouten — enz. enz.
1000 Rgs. nieuwe trekketens « SOHOONE OOGASIE ».
Grootte sortering van getuig van alle soort voor Paarden, Koesen, Ossen.
DE GROOTSTE KEUS VAN VERVOERMATERIEEL.
Samat van Belating. — Thuis gebroekt met Auto Camion of Ijzerenweg in gansch het land

Michel ORY-PEVEE

50-52, Rue Mollinvaux, 50-52, LUIK
op 5 minuten afstand van de Statie LUIK HAUT PAF en de PALAIS.
Tram 12 Halt Rus de Hesbave Kerk der Paters Franciskanen.
HUIS VAN VERTROUWEN. — Reg du Commerce N. 86 501 — Tel. 15870
Talrijke inlichtingen ter
beschikking van de klanten. **Hes spreekt Vlaamsch!**
'S ZONDAGS & PEN.

Voor uwe Drukwerken,

FAKTUREN, ENVELOPPEN,
ADRES- & VISIETKAARTEN,
PROGRAMMAS, WISSELS,
MANDATEN, CATALOGEN,
MENUS, BRIEFHOOFDEN,
BEDANKINGSKAARTEN, —
DOODBRIEVEN & DOODS-
BEELDEKENS, enz. enz. —

APFICHEN VOOR FRESTELIJKHEDEN

VERKOOPINGEN
en andere, en vorders
ALLE drukwerken, —
wendt U in volle ver-
trouwen tot de van ons
gekende drukkerij

COLLÉE, N. M.
STKENDERPOORT,
TEL. 12 TONGEREN

Hoe ontstaat verstopping?

Onregelmatige sloeiing
Het is een belangrijke functie,
die iedereen dat moet juiste heb-
ben: regelmatig te dit bij de
maanden van ons niet het geval!

Ze heleg genomen door hun
spel of onderworpen aan de tocht
der schoot, houden de kinderen
sich in.

Ook volwassen personen, onder
voorzienend dat de tijd ontbreekt
ten stellen, kantoor, op rust, be-
men deze slechte gewoonte aan,
die langzaamhand leidt tot ver-
stopping — een kwaad die de oer-
zaak is van 90 % der ziekten.

Hoe zal men de darmen weer
brengen tot een normale werking,
die U een gevoel van welbehagen
en zekerheid zal geven?

Van of twee **ROODE PILLEN**,
volgens de krachtige sederen ma-
gisch gedurende een week met een
fauven draak genomen, zullen de
darmen weer regelmatig doen
werken.

ROODE PILLEN

L. Dupuis, Junet
bereid met geconcentreerde plantensappen
6 FRANK PER DOOS IN ALLE APOTHEKEN

LEEST EN VERSPREIDT

DE POSTRIJDER

het oudste blad van Limburg, gesticht in 1853.

Voor het abonneeren, het adverteeren en alles wat de redactie betreft,
wende men zich tot onze Burealen

Koning Albertinaan (Hoek der Steenderpoort) te Tongeren

LES FONDERIES BRUXELLOISES

Fobrux
HAREN

eenige reden om iets dergelijks te veron-
derstellen?
John schudde het hoofd.
— Ik bestrijp werkelijk niets van haar.
Ik heb geen reden om aan te nemen dat
er verband bestaat tusschen haar wensch
om werk buitenshuis te zoeken en mijn
invalk dat ze zich niet meer heb'eemaal op
haar gemak met me voedt. Ik heb alleen
maar goedacht aan de mogelijkheid van een
samenhang durftusschen. Maar om u te
de waarheid te zeggen, juffrouw Ormande,
ik heb er niet w's uit kunnen worden
wat Sylvia precies bedoelde.
— Waarom niet?
— Gij weet dat ze altijd heb' ver tan-
dig en heider redenaar. Maar in dit ge-
val is alle samenhang en duidelijkheid in
haar verklaringen ver te zoeken. Ze praat
op een opjaendrijke wijze manier. Ze be-
weert dat ze te o'd wordt om een leven
van niets-doen in Mire'dale te leiden.
Maar het is mij niet duidelijk wat ze be-
doelt met dat « te oud ». Waarom is ze te
oud om rustig thuis te blijven? Ze zegt
dat ze werken wil, zoo's andere meisjes.
Maar daarvoor bestat niet de minste o'd-
zekerlijke d. dat w'et zij ook wel! Waar-
om wil ze dan in vredes' a' om weg?
— Hij zweeg en het lek een ootenblik als
of het hem moeite kostte om zijn gedach-
ten verder onder woorden te brengen, of
hij iets met zichzelf uitvecht, en held'urde
even voor hij vervolgde, langzaam en
aanle'dig.
— De eerige reddelijke verklaring die
ik voor haar rusteloosheid zou kunnen vin-
den, is dat er onder de mannen en jonge-
vrouwen die op reis he'nt leeren kennen,
erand is, die b'zonderen indruk op Laac
heeft gemaakt.
— Neen... geen o'neen... be'ven Eva naar
John nam geen notie van haar haastige
ontkenning.
— Ik d'cht dat ze miss hien van iemand
was gaan horden, ging zij voort en dat de
zaken niet van een leen dakje gingen, of
dat er ernstige hinderpelen waren. Er ik
was overtuigd dat g' het wel zoudt weten,
dat, als er iets d'z'lijks aan de hand
was, g' mij inlichtingen zoudt kunnen ge-

ven. En ook, als ge niets met zekerheid
wet zou uw vrouwelijke intuïtie u wel
het oen of a der goepbaar hebben. Maar
en zijn zulke hulpe'nde dwazen in der-
gelijke argegeenheden.
Met een soort galgenhumor dacht Eva
bij zichzelf dat matnen inderdaad bij pe-
loosde dwazen waren in dat soort zaken!
Ze sprak deze gedachte echter niet uit en
antwoorde:
— Ik kan u met de meeste stelligheid
veez keren dat er niets van dien aard met
Sylvia aan de hand is. Sylvia tobt absoluut
niet over 'emand die ze op reis heeft leen
kennen. De jensd'el waarmee ze in
aanraking is gekomen en die ze sympa-
thiek vond, heeft ze uitsluitend als pret-
ge kamionnen be'orwd en als niets an-
ders. Ze hee't, zooals te begrijpen is, heel
wat bewonderaars gehad en daar waren
er wel onder, die haar naamre moet hid-
den willen gesen dan alleen vriendschap,
maar er was geen enkele bij voor we
ze ook maar iets d'eper voelde.
Met een gevoel dat een tingsel was van
vreugde en pijn, merkte Eva de uitdruk-
king van onuitsprekelijke opluchting die
op John's gezicht kwam.
— Als dat zoo is, sei hij, kan ik haar
rusteloosheid alleen maar toeschrijven aan
een soort onwennigheid. Maar toch b'ijff
ik verhoeden dat dat niets voor Sylvia is.
Ze leeft zo een ratige, bliemoedige na-
tuur.
W'er kwam er een auzling, voor hij
vervolgde:
— Maar het kan natuurlijk zijn, dat zo nu
ze zoewel van de wereld heeft ges'ien en
zoewel redere menschen heeft se'en le-
zen, g'neeg og'nt te' an' en van h'ij
fin w'ehuis en van mij ofschoon het ook
al wez' niets voor Sylvia is om genoeg te
krijgen van haar vrienden. En toch kan ik
mijn ogen niet sluiten voor het feit dat
zij h'el jong is en k' haar waarde'ing een
oude brempt moet s'ijn. Het nou webe-
s'houwd, heelenaar niet s'zo vreedm
wesen als se het een beetje flauw bij mij be-
gopen te vinden he'lanaal niet.
Terwijl hij praatte, klenkte een paar
woorden, door een richte, ontroerde me-

jestem gesproken, in Eva's geest. Ik heb
nog n'emand ontmoet zooals m'oneer John
en ik beg' n' waarlijk er; naar hem te ver-
langen!
En met de gedachte aan deze woorden,
kwam ook de herinnering aan hetgeen Be-
atrice had gezegd over Nina Danvers. Het
was to h' mischien nog niet zoo d'wers,
wat haar schoonuster ontrent Nina's in-
vloed op Sylvia had beweerd. Misschen had
de schoone vro w' met de harde oogen wel
in sterker mate de rol gespeeld dan 'ij.
Eva en Beatr' e, hadden vermoed. Maar het
was toch vooral de eche van Sylvia's ont-
boezeming, die Eva implicief deed ontstaan
en op John deed toegaan in een machtige
landrif: om den man te helpen en het
meisje dat hij liefhad. Ze legde haar hand
zacht op den arm van den dokter en zei
met een twinteling van vreugde in de
oogen:
— Vindt ge niet, dat ge eigenlijk wel
een beetje d'kuidig zijt?
— Toen ze de verultige uitdrukking op zijn
gezicht zag bij deze wel heel onvrouw-
vraag, verbreeide zich haar glimlach.
— Ja, ik men het wel, kijk me naar
niet zoo verbaasd aan! vervolgde ze op-
gewekt, ik weet wel dat het een beetje
rouw klinkt, maar het is toch waarlijk zoo.
ge zijt wel een beetje d'kuidig!
— D'kuidig? Hoezo?
— John keek de sprekerster nog steeds stom
verbaasd aan.
— Eva lachte genueurd. Ja, ik kan er
niets aan doen, het's zooals ik zeg, Sylvia
heeft u nog nooit voor een e'ouden bron-
pog s'zoek' g'ij u zelf geliefte te noemen,
ghor den en het zil haar nooit in het hoofd
komen om dat te doen. Als ik u een pen-
den raad mag geven, ga dan zoo v'ug uw
beenen u dirgen kunnen, naar huis en stel
Sylvia een paar vragen. In de eerste plaats
wat mevrouw Danvers in Mugny tegen
haar gezegd heeft on...
— Mevrouw Danvers? viel John de
sprekerster boos in de rede. Ge wilt toch
niet zeggen dat Sylvia in contact is ge-
weest met dat... met die... met die dame!
— We waren met haar in hetzelfde be-

tel in Mugny en op een keer dat ik alleen
aan paar boodschappen was gaan doen,
heeft ze de gelegenheid te baat genomen
om zich van Sylvia meester te maken.
Maar ik kan u op mijn woord van eer
verzekeren dat ik niet weet wat ze tegen
ons vriendinnetje gezegd heeft. Sylvia heeft
me niet eens verteld dat dit gesprek heeft
plaats gehad; ze heeft er iets van losge-
laten tegen mijn schoonuster en zoo ben
ik er achter gekomen. Maar wat er be-
sproken is, kon ook mijn schoonuster niet
gewaar worden. Maar als ik u was, zou
ik er Sylvia maar d're te eens naar vragen.
Dat is numero één! En verder... vraag
haar of ze u werkelijk voor een onden
brompot houdt en of ze het waarlijk aan-
genaam zou vinden om van u weg te gaan.
En als g'ij haar dat allemaal gevraagd hebt,
enfin, gaat u maar gauw naar huis en dan
zult ge wel hooren wat ge gaarne weten
wil. Maar pas op dat ge weer niet d'k-
huidig wordt.

En John Camberley begon met het eer-
ste deel van Eva's advies onmiddellijk op
te vo gen; hij liep naar zijn huis in Dra-
per Street zoo snel zijn lange beene hem
konden dragen... en dat was inderdaad
tamelijk snel!

XXII.

Sylvia zat op een bank op het terras
achter het oude dokershuis in Drapet
Street en zag droomig naar het groote
grasveld, naar het bed met flauwv'ig
muurbloemen en vriendelijke verset-mi-
nietten, naar de met een v'el k'eurig gras
van tulpen prijkkende gr'anden, waanover
de lentison een gouden glans deed uit-
schijnen. Ze keek niet wa'ensagen naar
het walverwoede grasveld, de goed-ouder-
houden bloemborden; ze ge'oot van de
rose-en-blanke we'de van de bloemende
vruchtboomen en onwillekeurig kwam de
berinnering in haar op aan den toestand
van vreugdeloos verwarloosung waar
het huis en den tuin had aange'troffen,
toen, vele jaren geleden, de golven van de
l'ov'igste haar h'arben hadden ge'ogen,
— We waren met haar in hetzelfde be-